

॥ श्री हरिः ॥

आंतरराष्ट्रीय पुष्टिभार्गीय वैष्णव परिषद

: रासना पद्यो :
अर्थानुवाद
श्रीमती कल्पनाजेन पी. शाह
ફોન : ૨૪૯૨ ૭૪૫૫

: કીર્તનકાર :
શ્રીજમનાપ્રસાદજી શર્મા
ફોન : ૬૬૯૯ ૯૩૫૦

પ. ભ. શ્રી હર્ષલ પોરેયા તથા વંશ હરિદાસજી
પ્રસ્તુત કરે છે.
શ્યામ સજની શરદ રજની

॥ श्री हरिः ॥

षड्ऋतुओनां कीर्तनोनी केसेटमालानुं छुं भोती

‘‘श्याम-सजनी, शरद रजनी’’

आंतरराष्ट्रीय पुष्टिमागीय वैष्णव परिषद द्वारा संचालित, श्री वल्लभ कृपा कीर्तन मंडल, षड्ऋतुओनां कीर्तनोनी केसेटमालानुं छुं भोती-रासना पदोनी केसेट, सी.डी. तथा पुस्तिका ‘‘श्याम-सजनी, शरद रजनी’’ प्रगट करतां अत्यंत आनंदनो भाव अनुभवे छे. आ कार्यमां आंतरराष्ट्रीय पुष्टिमागीय वैष्णव परिषदने सहयोग आपवा बढल, प.ल. भाईश्री हर्षदभाई पोरेया तथा प.ल. भाईश्री वंशहरिदास भाईनो परिषद, हृदयपुर्वक आभार माने छे.

रास ओटले शुं ?

रसराज प्रभु रसेश्वर छे. रासेश्वर छे. ‘‘रसानाम् समुहः रासः।’’ रसोनी समुह

એટલે રાસ શ્રી ગોપિકાઓએ દસ ઈન્દ્રિયો અને અગ્યારમાં મન દ્વારા, જે ભિન્ન ભિન્ન રસોની એક સાથે અનુભૂતિ કરી તે આમ રાસ શબ્દના મૂળમાં રસ છે. અને “રસો વૈ સઃ। એ શ્રુતિથી સ્પષ્ટ થાય છે. કે પૂર્ણ પુરુષોત્તમ પરમાત્મા રસરૂપ છે. આથી પ્રભુ રસેશ્વર છે. – રાસેશ્વર છે.

લૌકિક રાસમાં પણ, સ્ત્રીઓ અને પુરુષોએ ગાયન અને વાદન સહિત કરેલાં નર્તનને, રાસ કહેવામાં આવે છે. એનું અવલોકન આનંદ આપે છે. એના સૂર અને તાલના ઠેકે મનમયૂર નાચી ઊઠે છે, અને હૃદય આનંદરસથી છલકાઈ જાય છે. આ તો માત્ર લૌકિક રાસની વાત છે.

પરંતુ જ્યારે રસરૂપ પરમાત્મા, નિજસ્વરૂપા શક્તિઓ સાથે રમણની ઈચ્છા કરે, ત્યારે યશોદાનંદન રૂપે અવતરિત થાય અને પ્રભુશ્યામસુંદર એની પ્રાણપ્રિય ગોપિકાઓ સાથે રાસ રચે. એક જ રસ, અનેક રસોના રૂપમાં, અનંત રસોનું આસ્વાદન કરે. ત્યારે એ મહારાસ કહેવાય.

શ્રીમદ્ભાગવતનજીમાં ‘રાસપંચાધ્યાયી’ નું અદકેરું મહત્વ છે. દશમસ્કંધ એ

ભગવાનનું હૃદય છે, તો, રાસપંચાધ્યાયીના પાંચ અધ્યાયો એના પંચપ્રાણ છે.

આ રાસપંચાધ્યાયીના પ્રથમ શ્લોકમાં આવતાં 'ભગવાન' અને 'યોગમાયા' શબ્દો અત્યંત મહત્વના છે. કારણકે આ બે શબ્દો દ્વારા એ ફલિત થાય છે કે અહીં લૌકિક રાસની વાત નથી. ભગવાન અલૌકિક છે અને યોગમાયાને સાથે લઈને શરદની એ ઉત્કૃલ્લ રાત્રિએ ગોપિકાઓ સાથે રાસ-મહારાસ રચે છે.

ઘણાં અજ્ઞાની જનો આ રાસલીલાને કામલીલા, વિષયલીલા માનવાની ચેષ્ટા કરે છે. એમને માત્ર એટલીજ શીખ આપી શકાય કે, જો સાકરના ગાંગડાને તુંબડાનો આકાર આપવામાં આવે તો એના ગુણોમાં કોઈ પરિવર્તન થતું નથી. તેમ અલૌકિક પરમાત્મા, માનવદેહ ધરે તો લૌકિક બની જતાં નથી. એ તો અચ્યુત જ રહે છે. બીજી મહત્વની વાત એ કે - પ્રભુ સાથે રાસ રમનારાં કોઈ લૌકિક સ્ત્રીઓ નથી. તેઓ "ભગવત્ પ્રિયા:" હતાં, શ્રુતિરૂપા-ઋષિરૂપા હતાં - આથી અલૌકિક જ હતાં.

આમ રાસલીલાનો સમગ્રપ્રસંગ અલૌકિક જ છે. સર્વાન્તરયામી પરમાત્માનો જીવો સાથેનો આ તો નીત્યવિલાસ છે. આ રાસલીલા દ્વારા એટલું જ ફલિત થાય છે કે એમાં પ્રકૃતિ અને પુરુષ વચ્ચે, જીવ અને શીવ વચ્ચે જે સનાતન ક્રીડા ચાલી રહી છે, રાસલીલા એની આધિદૈવિકી અભિવ્યક્તિ છે.

આ રાસલીલાનાં પદોનું અવગાહન એના ભક્તજનોને કોઈ અલૌકિક અનુભૂતિનો આનંદ આપે છે. આ પદોનો પ્રભાવ એવો છે કે આ પદોદ્વારા પ્રભુની આ દીવ્યલીલાનાં પ્રત્યક્ષ માનસી દર્શન થાય છે.

તો ચાલો શત શત ચન્દ્રમાની ચાંદનીથી રસેલી, શરદની એ મહારાત્રિએ, યમુનાના તટ ઉપર, મન્મથમન્મથ પ્રભુ અને ગોપિકાઓ વચ્ચે રચાયેલાં એ દીવ્ય, આધિદૈવિક રાસનું, શ્રવણ અને ભાવાત્મક દર્શન કરવા શ્યામઘન સુંદર પ્રભુને પ્રાર્થના કરીએ.

अब हमहु बेनु सुनावहु श्याम

हे परमात्मा,

शतसहस्र वर्षोथी ताराथी अमे विष्णुटा पडयां छीअे. हे कृपानिधान, आ धरतीना अमे पुष्टि ज्वो शरदसमयनी अे तारी वेणुनो नाद सांभणवा तलसी रह्यां छीअे. हे श्यामधनसुंदर अमारी प्रार्थना सांभणी अमने आपनी अे आधिदैविक वेणुनो नाद श्रवण करावी रासरभणनी अमारी छंछाने पूर्ण करो

राग : सोरठ

ताल : ३५३

अब हमहु बेनु सुनावहु श्याम । (अब हमसंग रास रचावो कान्ह)

बेनु बजाय बुलावहु हमको

लै लै हमरो नाम ॥१॥

कबकी राह देखत हम ठाडी

सुनन मधुर स्वर गान ।

कृपासिंधु कृपाकरो हमपर
पूरणकरो हमरो सब काम ॥

(२) आज तेरे सांवरेने बंसरी बजाई है माई ।

कृपानिधान परमात्माએ, શરદની એ રાત્રિએ નિરભ્ર આકાશમાં પૂર્ણચન્દ્રને
બિદિત થયેલો નિહાળ્યો. રસરાજ પ્રભુ રસપરવશ બન્યા. ભક્ત જનોની ઈચ્છાને
પૂર્ણ કરવા પ્રભુએ ગોપિજનોને રાસનું નિમંત્રણ આપતું વેણુવાદન આરંભ્યું.

આ કંઈ કેવલ વેણુનાદ ન હતો વેણુનાદદ્વારા પ્રભુએ પોતાના રસાત્મક
સ્વરૂપને ગોપિકાઓમાં પધરાવ્યું. માત્ર ગોપિકાઓજ શા માટે ! જડ-ચેતન-
સ્થાવર જંગમ અને પ્રકૃતિના સમગ્ર તત્ત્વો પર પ્રભુની એ વેણુએ જાણે જાદુ
કર્યો.

સૂરના સ્વામિ ભક્તકવિ સૂરદાસજી વર્ણવે છે કે આજે પ્રભુએ એવી બંસી
બજાવી છે કે ચલ યમુનાના નીર, મૃગ, મીન સર્વ, જાણે અચલ બની ગયાં.
પયન થંભી ગયો અને રક્તવર્ણો શરદનો એ ચન્દ્રમાપણ પશ્ચિમ તરફ ગતિ
કરવાનું ભૂલી ગયો.

આવો રાગ જયજયવંતિના સ્વરે મહેલું અને ઝપતાલમાં નિબદ્ધ, મહારાસની પૂર્વભૂમિકા રૂપ મુરલીનાં આ પદનું શ્રવણ કરીએ.

રાગ : જૈજૈવંતી

તાલ : ઝપતાલ

માઈ આજ તેરે સાંવરેને, બંસરી બજાઈ હૈ । થકીત યમુનાકો નીર ॥ વછરા ન પિવે ક્ષીર, ધીરધરે મૃગ મીન, અચલ ચલાઈ હે માઈ । થકીત ઉડ્ડગનપતી, પવનકી મંદગતી । યહી ગતી જાદોપતી । જે જે વંતી ગાઈ હૈ માઈ । સુર કે પ્રથુકી બંસી બાજે અતી નિકી, સુની તા કો લાગ્યો બાળ વહીતન જાન હે માઈ ।

(૩) વિશદ કદંબ સઘન વૃંદાવન

શરદપૂનમની એ રાત્રિ, સઘન વૃંદાવન, યમુનાપુલિન અને કંદબવૃક્ષ-આવા સંમોહક વાતવરણમાં, ગોપિકાઓને ઈચ્છિત ફલનું દાન દેવાની ભાવનાથી,

એ અલૌકિક રાત્રિએ પ્રભુ, કલીંબીજની તાન છેડે છે. એ મોહક તાન શ્રવણે પડતાં જ, મંત્રમુગ્ધ બનેલી એ ગોપિકાઓ સાન-ભાન ભૂલે છે. ઊલટપુલટ શણગાર સજી, પ્રકૃલિત હૃદયવાળી, ગોપિકાઓ, ભાવોદેહથી પરવશ બની, કોઈ અદીઠ બંધનમાં બંધાઈ હોય તેમ, બંસીબટ નીચે બીરાજમાન નંદલાલને નિહાળે છે અને પ્રભુનું દર્શન થતાં જ ધન્ય ધન્ય બને છે.

હૃદયમાં અનેરા સ્પંદનો જગાડનાર સુમધુર રાગ તોડીના સ્વરો છે. દાસસખીની આ રચના છે. તાલ છે. ચૌતાલ પદના બોલ છે. વિશદ કદંબ સઘન વૃંદાવન.

રાગ : ટોડી

તાલ : ચૌતાલ

વિશદ કદંબ સઘન વૃંદાવન રચ્યો રાસ તરણિ તનયાતટ । શરદનિશા ઉડુપતિ
ઝજિયારી પૂર્યો નાદ મુરલી નાગરનટ ॥૧॥ શ્રવણ સુનત ચલી બ્રજસુંદરિ સાજિ
સિંગાર પેહેર ભૂષણપટ । અતિ હુલાસ કુમદિની પ્રફુલ્લિત નિરખલાલ ઠાડે બંસીબટ
॥૨॥ મંડલમધિ નાચત પિય પ્યારી ગાવત સ્વર ટોડી તાનબિકટ । દાસ સખી દેખત
નયનનભર, વાર ફેર ડારોં કોટિ મદનભટ ॥૩॥

(૪) દેખોદેરવોરી નાગરનટ નિર્તત કાલિંદી તટ

ભકતકવિશ્રી નંદદાસજી પ્રભુની રાસલીલાનાં દર્શન કરતા ગાઈ ઊઠે છે કે

“દેખો દેખોરી નાગરનટ, નર્તતકાલિંદી તટ

ગોપિનકે મધ્યરાજે મુકુટ લટક.”.....

પ્રભુની મનમોહક છબિનું દર્શન ભકતકવિને થઈ રહ્યું છે. પ્રભુએ કટિ ઉપર
કાઠની અને કિંકિણી ધારણ કર્યા છે. તો પીત પિતાંબરની શોભા કંઈક ન્યારી જ

છે. પ્રભુએ અંગિકાર કરેલાં કુંડલોની આભા એવી છે કે સૂર્યના રથની ગતિપણ
થંભી જાય. નૃત્યની વિવિધ ભંગિમાં કરતા પ્રભુ, મુરલીનાં સુરોમાંથી રાધે રાધેની
રટ લગાવી રહ્યા છે, અને ભક્તકવિનું ભાગ્ય તો જુઓ નંદદાસજી વર્ણવે છે કે
“નંદદાસ ગાવે તહાં નિપટ નિકટ ।” રાગ ભટિયારનાં સૂરો છે. તાલ છે
ચૌતાલ.

રાગ : ભટિયાર

તાલ : ચૌતાલ

દેખોદેખોરી નાગરનટ નર્તત કાલિંદી તટ ગોપિન કે મધ્ય રાજે મુકુટ લટક ।
કાછિની કિંકણી કટિ પીતાંબરકી ચટક કુંડલ કિરણ રવિ રથકી અટક ॥૧॥
તતથેઈ તાતાથેઈ શબ્દ ઉઘટત ઉરપ તિરપ લેત પગકી પટક । રાસમેં શ્રીરાધે-રાધે
મુરલી મેં યાહી રટ ‘નંદદાસ’ ગાવે તહાં નિપટ નિકટ ॥૨॥

(૫) ચલહુ રાધિકે સુજાન, તેરે હિત ગુણનિધાન

રાસકીડા માટેની સર્વ ઉદ્દીપક સામગ્રી તૈયાર છે. પ્રભુ મધુર મધુર મુરલી
બજાવી રહ્યા છે. શીતલ મલયાનીલ પવન મંદ મંદ ગતિએ વાઈ રહ્યો છે.

વિકસીત કમલપુષ્પોની સુવાસથી સમગ્ર વનપ્રદેશ સુવાસિત બન્યો છે. સાથે શરદનો ચન્દ્રમા વિમલ ચાંદની વરસાવી રહ્યો છે. સખિઓ રાધાજીને સંબોધી રહી છે કે હે સખિ, આવા અલૌકિક વાતાવરણમાં તારી સાથે રાસ રમવા, રાસબિહારી પ્રભુએ સર્વ તૈયારી કરી લીધી છે એટલુજ નહી તારી સાથે રાસ રમવા અધિર પ્રભુ મુરલીમાથી પણ રાધે રાધેની રટ લગાવી રહ્યા છે. માટે હે શ્યામાખ્યારી શ્રી ગોવર્ધનધર સાથે વિવિધ વિલાસો દ્વારા, આ સુખસમુદ્રમાં વિહાર કરવા તું પધાર.

ભક્તકવિ શ્રી. કુંભદાસજીની, બાનીમાંથી પ્રગટેલું આ પદ છે. જેનો રાગ છે. બિલાવલ અને તાલ છે. એકતાલ પદના બોલ છે. ચલહુ રાધિકે સુજાન તેરે હિતગુણ નિધાન.

રાગ : બિલાવલ

તાલ : એકતાલ

ચલહુ રાધિકે સુજાન, તેરે હિત ગુણનિધાન, રાસરચ્યો વુંવરકાન્હ, તટ કલિંદિની । નર્તત યુવતી સમૂહ, રાસ રંગ અતિ કૌતૂહલ, બાજત રસ મુરલિકા

આનંદિની ॥૧॥ બંસીવટ નિકટ જહાં, પરમ રમન ભૂમિ તહાં, સકલ સુખદ બહત
મલય વાયુ મંદિની । જાતી ઈષદ વિકાસ, કાનન અતિશે સુવાસ, રાકા નિસ શરદ
માસ, બિમલ ચાંદિની ॥૨॥ 'કુંભનદાસ' પ્રભુ નિહાર, લોચનભર ઘોખનારિ, નખશિખ
સૌંદર્ય સીમ, દુખ નિકંદિની । બિલસે ભુજ ગ્રીવ મેલ, ભામિની સુખ સિંધુ ફેલ,
ગોવર્દ્ધનઘરનકેલિ, જગતબંદિની ॥૩॥

(૬) રાસમેં રસભરી રાધિકા આવે —

રાસનાં પદોનાં અધિષ્ઠાતા, અષ્ટસખાઓમાંના એક શ્રી. કૃષ્ણદાસજીની
બાનીમાંથી પ્રગટેલું આ સુંદર પદ છે. જેવા પ્રભુ શ્યામસુંદર રસરુપ છે. તેવા જ
રસભર શ્રી રાધિકાજી છે શ્રી કૃષ્ણદાસજી આ લીલાનું પ્રત્યક્ષ દર્શન કરતાં વર્ણવે
છે કે ક્યારેક તાંડવની મુદ્રા. તો ક્યારેક લાસ્યની મૃદુ મોહક ચાલમાં, પ્રિય
સાથે નૃત્ય કરતાં, ચંચલ નેત્રોના કટાક્ષ અને મૃદુ મુસકાન દ્વારા, પ્રાણપતિને
રીઝવતા રાધિકાજીનું સુંદર શબ્દોચિત્ર, આ પદદ્વારા આપણાં માનસપટ ઉપર
ખડું થાય છે. રાગ હમીરના સુરોએ ગૂંથાયેલાં અને ઝંપતાલમાં નિબલ્લ આ
પદનો રસાનંદ લઈએ.

રાગ : હમીર

તાલ : ઝપતાલ

રાસમેં રસ ભરી રાધિકા આવે । બાહુ પિય અંસ ધરિ, હંસ ગતિ લટકતી, કુચ
કનક ઘટ વ, રસિક મન ભાવે ॥૧॥ તિરપ તાંડવ લાસ્ય, ઉરપ સુલ્ફનિ, ભેદ,
નિર્તત પીય સંગ, મધુર કલ ગાવે । લોલ કટિ દેશ મૂરતિ રત્ન મેખલા, નૂપુર
ક્વણિત હસ્તક દિલાવે ॥૨॥ ચપલ મોહે નેન રૂચિર મુસક્યાવની રૂપ ગુન રાસિ
પ્રાનપતિ રિજાવે । વૃષભાનનંદની, ગિરિધરન નંદસુત, ચરન રેણુ નિત તહાં, 'કૃષ્ણદાસ'
પાવે ॥૩॥

(૭) રાસ વિલાસ ગહે કરપલ્લવ ...

આ પદ વાંચતા જ રાસપંચાધ્યાયીના ૩૩ મા અધ્યાયના ત્રીજા શ્લોકનું
સ્મરણ થાય છે. રાસના અનંત મંડળો રચાયાં છે. બે-બે ગોપિકાઓની મધ્યમાં
કુંવરકાન્હ શોભી રહ્યા છે. સખિઓએ અન્યોન્યનો હસ્ત ધર્યો છે, તો શ્યામસુંદર
બિભય ગોપિકાઓની ગ્રીવા ઉપર હસ્તકમલ પધરાવી નૃત્ય કરી રહ્યા છે. રસ
એવો જમ્યો છે કે ગોપિકાઓ દેહભાન ભૂલી ગઈ છે. એમની મુકતામાળ તુટી
ગઈ છે. કેશ અસ્તવ્યસ્ત થયા છે. ધારણ કરેલી પુષ્પમાલાનાં પુષ્પો ખરી પડયાં

છે. શરદની એ 'વિમલ' રાત્રિએ ગોપિઓ પોતાના પ્રાણપ્રિય સાથે અલૌકિક રસનો આનંદ માણી રહી છે. અષ્ટસખોઓમાં મેરુ, શ્રી સૂરદાસજીની બાનીમાંથી પ્રગટેલું આ પદ છે. રાગ માલવના સૂરો છે. તાલ છે ત્રિનતાલ. પદના બોલ છે.

રાસ વિલાસ ગહે કરપલ્લવ એક એક ભુજ ગ્રીવા મેલી

રાગ : માલવ

તાલ : ત્રીતાલ

રાસ વિલાસ ગહે કરપલ્લવ, એક-એક ભુજ ગ્રીવામેલી । દ્વે - દ્વે ગોપી વિચવિચ માધો, નર્તત સંગ સહેલી ॥૧॥ ટૂટપરી મોતિનકી માલા, ઢૂંઢત ફિરત સકલગ્વારી । વિગલિત કુસુમ માલ કચ વિલુલિત, નિરખ હૈંસે ગિરિવરધારી ॥૨॥ શરદ વિમલ નમ ચંદ બિરાજે નર્તત નંદકિસોરા । 'પરમાનંદ' પ્રભુ બદન સુધાનિધિ, ગોપી નયન ચકોરા ॥૩॥

રાગ કાન્હરાના કમનિય સૂરોથી ગૂંધાચેલા અને ધમાર તાલમાં નિબધ્ધ આ પદનું શ્રવણ કરીએ.

(૮) નાગરી નટનારાયણ ગાયો.

ગોપિકાઓ મત્ત બનીને નૃત્ય કરી રહ્યા છે, અને શ્યામસુંદરની મોરલીના નાદ સાથે અનુસંધાન કરી, ઉચ્ચ સ્વરે ગાન કરી રહ્યાં છે. ત્યાંજ સ્વામિનિજી, રાગ નટ-નારાયણનાં સુમધુર સુરો છેડે છે. રાસને રોચક બનાવવા રાધિકાજીએ પગમાં ઘુંઘરુ અને હસ્તમાં જંત્ર ધારણ કર્યાં છે. જૈને કારણે સ્વામિનિજીનું નૃત્ય નયનરમ્ય બન્યું છે. સિન્ન સિન્ન મુદ્રાઓ અને અંગમરોડ સહિત, વિવિધ લયમાં ગતિકરી, શ્યામાખ્યારી - મુરલીમનોહરને રીઝવી રહ્યાં છે અને રાસમાં અનેરી રંગત જમાવી રહ્યાં છે. વ્યાસદાસજી પ્રભુની આ રાસલીલાનાં દર્શન કરી ધન્ય ધન્ય બન્યા છે.

ભક્ત કવિ શ્રી. વ્યાસદાસજીની આ રચના છે. રાગ નટનારાયણના સંમોહક સૂરો છે. તાલ છે ઝપતાલ.

રાગ : નટનારાયણ

તાલ : ઝપતાલ

નાગરિ નટ નારાયણ ગાયો ॥ તાન માન બંધાન સપ્ત સ્વર રાગસો રાગ મિલાયો ॥૧॥ ચરન ઘૂંઘરુ જંત્ર ભુજન પર નીકો ઝમક જમાયો ॥ તત થેઈ તતથેઈ લેત ગતિ મેં ગતિ પતિ બ્રજરાજ રિઝાયો ॥૨॥ સકલ ત્રિયન મેં સહજ ચાતુરી, અંગ સુધંગ દિઝાયો ॥ વ્યાસ સ્વામિની, ધન્ય ધન્ય રાધા રાસ મેં રંગ મચાયો ॥૩॥

(૯) ગિડગિડ તાં તાં તાં ધિતાં ધિતાં મંદિલરા બાજે ।

આ પદ વાંચતાજ, સમગ્ર ચેતનામાં રાસની ઉન્માદકતા છવાઈ જાય છે. મૃદંગ, ચંગ, વીણા જેવા અનેક વાજાંત્રો વાગી રહ્યાં છે. મંદિલરાની ધ્વની “ગિડગિડ તાં તાં” અને એમાં સાથ મીલાવતો ધિધિકટ ધિધિકટ તાંધિલાં તાંધિલાંનો ધ્વની સમગ્ર ગગનમંડળમાં ગાજી રહ્યો છે. આ તાલના ઠેકે ઠેકે સ્વામિનિજી સાથે અદ્ભૂત રીતે નૃત્ય કરતા નટવરનાગરને નિહાળી કોટિ કોટિ કામદેવ પણ લજ્જિત થાય છે. ભકતકવિ શ્રીકૃષ્ણદાસજીનું આ પદ સ્વામિનિજી સાથે નૃત્ય કરતા શ્યામસુંદરનું સુરેખચિત્ર માનસપટ ઉપર ખડું કરી દે છે. રાગ બાગેશ્રી કાન્હરાના સૂરો છે. તાલ છે.

રાગ : બાગેશ્રી કાન્હરો

તાલ : દ્રુપદ

ગિડગિડ તાં તાં તાં ધિતાં ધિતાં મંદિલરા બાજે ॥ તાંધિલાં ધિલાં ધિલાં,
ધિધિકટ ધિધિકટ, ધનનનન થુંગ, ગિડ ગિડ થું, ગિડ ગિડ થું, ઘન પ્રચંડ
ગાજે ॥૧॥ થુંગ થુંગ થુંગ થુંગ, થુંગ થરથર, તનનનનન થેઈ થેઈ, શબ્દ ઉઘટત
નટવર નટ રાજે ॥ કૃષ્ણદાસ પ્રભુ ગિરધર, પ્યારી સંગ નૃત્ય કરે, અંગ અંગ કોટિ
સુલક્ષણ, મન્મથ મન લાજે ॥૨॥

(૧૦) રાગ કાન્હરો તુમહી પેં સુનિયત સુન વૃષભાનનંદની રાઘે ।

રાસ ખેલમાં અનુપમ ગતિથી નૃત્ય કરતાં, શ્યામાપ્યારીએ રાગ કાન્હરાના
સૂરો છેડ્યાં છે. નિજ પ્રાણપલ્લભા સ્વામિનિજીને મંત્રમુગ્ધ બની શ્યામસુંદર
નિહાળી રહ્યા છે. સાક્ષાત પૂર્ણ પુરુષોત્તમ જેની પ્રશંસા કરે, એવા રસસિંધુ શ્રી.
રાધિકાજીની નિપુણતાને શબ્દોમાં વ્યક્ત કરવાનું એક જીવનું સામર્થ્ય કેટલું ?
રાગ કાન્હરાના કામનિય સૂરોથી ગુંથાયેલા અને ધમાર તાલમા નિબલ્લ આ પદનુ
શ્રવણ કરિયે.

राग : कान्हरो

ताल : धमार

राग कान्हरो तुमही पें सुनियत, सुनि वृषभाननंदनी राधे ॥ तान बंधान अनुपमगतिसो,
करत सुन्दरी मोमन साधे ॥१॥ कोककला संगीत निपुनरी उघटत शब्द ताताथेईताधे ॥
कृष्णदास गिरिधरन प्रशंसित, कहा कहां रससिंधु अगाधे ॥२॥

॥१॥ गान करत ब्रज की बाम, सप्त सुरन तीन ग्राम, अंग अंग अभिराम, मन्मथ
मन लाजैरी ॥ मंद मंद हास करै, रीझिरीझि आँकौ भरै, नयनन मध्य लेत मान,
अति सुदेश छाजैरी ॥२॥ युवती जन नृत्य करै, स्यामग्रीव भुजा धरै, श्यामासंगीत
उघट, रसही रस साजैरी ॥ धिधिकिटता धिधिकिटता धिलां धिलां धिलां,
धिधिकिट धिधिकिट थेई थेई, गिडगिड तक बाजैरी ॥३॥ रररैरैरै रीझ रही, य य
यमुना थकित भई, चचचचंद, गगगगन, पपपपपश्चिम रथ न, भाजैरी ॥ कृष्णदास
प्रभु विलास, बरसत नव रूप रास, बृन्दावन वर विलास, रंग बढ्यौ आजैरी ॥४॥

(११) भंडल मध्य रंगालरे श्यामा-श्याम राजेशरी

पुंदावनमां रासनो रस ऐनी चरम सीमाऐ पढ्यो ऐ. शरदनी ऐ प्रकुलित

રાત્રિ એની પ્રસન્નતા ચારેકોર વરસાવી રહી છે. યમુનાના નીર, પ્રભુની આ લીલાનાં દર્શન કરતાં થંભી ગયાં છે, અને ચન્દ્રમાં પશ્ચિમ તરફ ગતિ કરવાનું ભૂલી ગયો છે. આવી રંગભર રાત્રિએ, રાસમાં વિલસતાં, રસભીનાં શ્યામા અને શ્યામ શોભી રહ્યાં છે. આધિદૈવિક રસ રેલાઈ રહ્યો છે. અને ગોપિકાઓનાં અનંત મંડળો આ દીવ્ય રસ માણી રહ્યાં છે.

આ સમગ્રપદ એના શબ્દાનુપ્રાસ, અત્યાનુપ્રાસ અને શબ્દો તથા વર્ણોના પુનરુચ્ચારણથી એક વિશિષ્ટ ચમત્કૃતિ ઉત્પન્ન કરે છે. એટલુંજ નહીં આ પદદ્વારા એ પણ ફલિત થાય છે કે કૃષ્ણદાસજી ઉચ્ચકોટિના ભક્તતો છે જ - (કારણકે એમને પ્રભુની આવી ઉત્કૃષ્ટ રાસલીલીનાં દર્શન થઈ રહ્યા છે.) સાથે તેઓ એક ઉચ્ચકોટિના સંગીતજ્ઞ અને કવિપણ છે. રાગ અડાનાના સુરોમાં અને તાલ ઝપતાલમાં નિબદ્ધ આ પદ દ્વારા. રાસખેલના ભાવનાત્મક દર્શન કરી ધન્ય બનીએ.

રાગ : અડાના

તાલ : ઝપતાલ

મંડલ મધ્ય, રંગ ભરે, શ્યામા શ્યામ, રાજૈરી ।। ઘ ર ર ર ર ર ર ર ર ર ર મુરલી ઘોર
ગાજૈરી

(૧૨) અદ્ભુત નટ ભેખધરે યમુનાતટ શ્યામસુંદર
ગુણનિધાન ગિરિવરધર રાસરંગ નાચે ।

શ્રુતિરુપા, ઋષિરુપા, કુમારિકા, અન્યપૂર્વા - આદિ ગોપિકાઓને ઈચ્છિત ફલનું દાન દેવા, આજે પ્રભુએ અદ્ભુત નટવેશ ધારણ કર્યા છે. નિર્ગુણ પરમાત્મા, સગુણ. સાકાર સ્વરુપે, યુવતિજનોને રસદાન દેવા મધુર મધુર મુરલીનાં સૂર છેડી, ગોપિકાઓ સાથે મુંદગના ઠેકે નૃત્યકરી રહ્યા છે. એમનાં તાલમાં તાલ મિલાવતાં - સંગીતના સામ્રાજી, રાગગાનનાં રાણી અને રસકલાના રંભા - શ્રી સ્વામિનિજીનું દર્શન કરી ભક્ત કવિ શ્રીચત્રભુજદાસજી ધન્ય બન્યા છે.

રાગ કેદારના સૂરો છે. તાલ છે. ચૌતાલ

રાગ : કેદાર

તાલ : ચૌતાલ

અદ્ભુત નટભેખ ધરે, યમુના તટ, શ્યામસુન્દર, ગુણનિધાન, ગિરિવરધર, રાસરંગ ... નાચેં ।। યુવતી યૂથ સંગ લિયે, ગાવત કેદારો રાગ, અધર વેણુ મધુર મધુર સપ્ત સ્વરન સાચેં ।।૧।। ઉપતિરપલાગડાટ, તતતતતતથેઈ, થેઈ, ઉઘટત શબ્દાવલી ગતિ,

भेद कोऊ न बाँचै, चत्रभुज प्रभु बनबिलास, मोहे सब सुर अकाश, निरख
थक्यौ, चंदकोरथ, पश्चिम नहीं खाँचें ॥२॥

(१३) पिय कों नचवन सिखवत प्यारी

स्वामिनिञ्जनी अनुपप छभिनां दर्शन करावतुं आ એક અદ્ભુત પદ છે.
વાદ્યકલામાં પ્રવીણ, લલિતાદ્વિસખિઓ, વિવિધ વાજાંત્રો વગાડી રહ્યાં છે. શરદની
આ સુભગ રાત્રિએ, સ્વामિનિજ - સકલકલાનિધાન, નટનાગર, રાસેશ્વરપ્રભુને
નૃત્યકલા શીખવાડી રહ્યાં છે. તે પણ હસ્તમાં છડી ધારણ કરીને. અને ચુક થતાં
જ, શિક્ષા મળશે એવા ભયથી ભયમિત બનેલા પ્રભુ ડરી રહ્યા છે.

આ દૃષ્ટનું દર્શન કરતાં ખગ-મૃગ સર્વતો સાન-ભાન ભુલ્યા જ છે અને
સ્વामિનિજની આ અદ્ભુત, અવર્ણનિય છબિનું દર્શન કરી, વ્યાસદાસજી તો
આનંદથી ઝૂમિ ઊઠ્યાં છે.

રાગ બિહાગનાં સૂરો છે. તાલ છે ધમાર.

પદનાં બોલ છે - પિયકો નચવન સિખવત પ્યારી

વૃંદાવનમેં રાસ રચો હે શરદરૈન ઉજિયારી.

રાગ : બિહાગ

તાલ : ધમાર

પિય કોં નચબન સિખવત પ્યારી ॥ બૃન્દાવન મેં રાસ રચ્યો હે, શરદ રેન ડજિયારી ॥૧॥
તાલ મૃદંગ ઉપંગ બજાવત, અતિ પ્રવીન લલિતારી ॥ રૂપ ભરી ગુણ હાથ છરી લિયેં,
ડરપત લાલબિહારી ॥૨॥ વીણા વેણુ નૂપુર ધ્વનિ વાજત, યગ મૃગ બુદ્ધિ
વિસારી ॥ વ્યાસ સ્વામિની કી છવિ નિરખત, રીઝ દેત કરતારી ॥૩॥

(૧૪) શ્યામ સજની શરદ રજની પુલિન મધ્ય નૃત્ય નાટતા

અષ્ટસખાઓમાં, રાસના પદોના અધિષ્ઠાતા ગણાતા ભક્તકવિ
શ્રીકૃષ્ણદાસજીની બાનીમાંથી પ્રગટ થયેલું આ પણ એક અતિસુંદર રાસનું પદ
છે.

શ્યામ અને સજની, શરદની એ સંમોહક રાત્રિએ યમુના પુલિનપર નૃત્ય કરી
રહ્યાં છે. ચંગ-ઉપંગ-મૃદંગ જેવા વિવિધ વાજિંત્રો વાગી રહ્યાં છે. જેમાંથી ઊઠતાં
ભિન્ન ભિન્ન ધ્વનિઓ એકત્ર થઈ એક અતિ અદ્ભુત વાતાવરણ સર્જી રહ્યાં છે,

અને વાદ્યોમાંથી ઉદ્દ્યોષિત થતા ધ્વનિના વારંવારના પુનરુચ્ચારણથી એક વિશિષ્ટપ્રકારની ચમત્કૃતિનું નિર્માણ થાય છે. જેનાં શ્રવણથી રસિકશ્રોતાઓનું હૃદય આનંદથી સ્પંદિત થઈ ઊઠે છે.

રાગ ઈમનના સ્વરોમાં અને તાલ ચૌતાલ ના ઠેકે આ પદના રસમાધુરીમાં ખોવાઈ જઈએ.

રાગ : ઈમન

તાલ : ચૌતાલ

શ્યામ સજની શરદ રજની, પુલિન મધ્ય નૃત્ય નાટતાં તૃગતાતાં તૃગ તિરપ બંદ કરત
કામિની ॥ ગિઙ્ગિઙ્ગાં ગિઙ્ગિઙ્ગાં, ગિઙ્ગિઙ્ગિઙ્ગિઙ્ગિઙ્ગિઙ્ગા, ધીધીકિટતા લાગદર્દ,
ઝાંઝાંઝાં ઝનનનનનન સુર ઉપંગની ॥૧॥ શ્યામા કો યહ નાદ ભાવે, તાંત્રગતા
તાંત્રગતા ગતિહિ લાવે, તતતતતત શબ્દ લેત, કો કામિની ॥ કૃષ્ણદાસ યશહિ
ગાવે, કર તાથેઈ થેઈ નચાવે, કાકૃતિ કાકૃતિ કાકૃતિ કાકૃતિ કરે મૃદંગની ॥૨॥

(૧૫) તતથેઈ તતથેઈ તતતાથેઈ । નાચત ગાવત ગોપિ નાનાનઈ ॥

ભકતકવિશ્રી કૃષ્ણદાસજીની જ બાનીમાંથી પ્રગટ થયેલું આ પણ એવું જ સુંદર રાસનું પદ છે. જે ભકતકવિની અદ્ભુત કવિત્વશક્તિ અને સાહિત્યિક સુઝના દર્શન પણ કરાવે છે. આખા એ પદમાં આલેખાયેલો અંત્યાનુપ્રાસ ધ્યાનાકર્ષક છે. પ્રત્યેક પંકિતમાં શબ્દોની ગોઠવણી એટલી સુંદર રીતે કરવામાં આવી છે કે એની અર્થસભરતામાં ક્યાંય ક્ષતિ થતી નથી.

મનને આનંદિત કરનાર રાગ ગોરીના સૂરોમાં અને ત્રિવટ તાલમાં જ ગૂંથાયેલા આ પદને માણિયે.

રાગ - ગોરી

તાલ - મીતાલ

તતથેઈ તતથેઈ તતતાથેઈ ॥ નાચત ગાવત ગોપી નાનાનઈ ॥૧॥ મૃદંગ ધીધીકટિ
દ્રામદ્રામ દ્રઈ ॥ ત્રિવટ તાલ ગતિ, લેત નઈ નઈ ॥૨॥ ગોવર્દ્ધનધારી લાલ, રીંજે
અતિ સઈ ॥ કૃષ્ણદાસ પ્રભુ પ્યારી, આંકો ભરલઈ ॥૩॥

(૧૬) “નાચ્યો બહોત ગોપાલ અબમે નાચ્યો બહોત ગોપાલ -”

ભકત કવિ સૂરદાસજીનું આ આશ્રયનું પદ સર્વ વૈષ્ણવોના મનની ભાવનાને વાચા આપી જાય છે. પ્રભુના વેણુનાદની અને રાસદર્શનની ઈચ્છા રાખનાર સાચો વૈષ્ણવ એજ ઝંખે છે કે હે પ્રભુ કંઠમા વિષયની માળા પહેરી, કામ અને ક્રોધનો અંચળો ઓઢી, આ પ્રપંચની માયાજાળમાં ફસાઈને ખૂબ ખૂબ નાચ્યો. તૃષ્ણાઓ રૂપી વિવિધ તાલના ઠેકે અને આ ભ્રમર જેવા ચંચળ મનરૂપી પખાવજ ઉપર જીવનભર થાપ આપતો જ રહ્યો છું. મહા મોહનાતો મેં નૂપુર ધારણ કર્યા છે. અને આમ આખી જીંદગી નાચતો જ રહ્યો છું. પરંતુ હે કૃપાનિધાન હવે આમાંથી છોડાવી, એક પુષ્ટિ વૈષ્ણવ જેની સદૈવ ઝંખના કરે છે, એવી આપની દીવ્ય રાસલીલાનાં દર્શન કરાવો.

રાગ રાગેશ્વરીના સૂરો છે. તાલ છે ત્રીનતાલ.

આશ્રય નુપદ્

राग : रागेश्वरी

ताल : तीनताल

अब मैं नाच्यौ बहुत गोपाल ॥ काम क्रोध को पहर चोलना कंठ विषय की माल
॥१॥ तृष्णा नाद करत घट भीतर, नाना विध के ताल ॥ भ्रम भर्यो मन भयौ
पखावज, चलत असंगत चाल ॥२॥ माया को कटि फेटा बाँध्यो । लोभ तिलक
दियौ भाल ॥ महा मोह के नुपूर पहेरं, निन्दा शब्द रसाल ॥३॥ कोटिक कलाकाछ
दिखराई ॥ जल बल सुधि न रही, तिहि काल ॥ सूरदास की सबै अविद्या दूर करौ
गोपाल ॥४॥

श्री वल्लभ कृष्ण करके मोहे डीजे

प्रभुना दीव्य रासरभाणी स्पृहा राभनार, अष्टसप्ताओमांना अेक, लकतकवि
श्री गोविंदासञ्जनी आनीमांथी प्रगत धयेलुं आ अेक णीजुं आश्रयनुं पद छे.

આપશ્રી એજ વિનંતી કરે છે કે હે પ્રભુ, આપતો પુરણ કાય છો. તો મારો વ્રજમાંવાસ કરાવો. આપના સેવકજનોનો સદૈવ સાથ અપાવો. અને ભક્તકવિની પ્રાર્થના મુજબ અમને પણ “દીજે દીવ્ય દેહ ગોવિંદકો ઈનદ્રગ નિરખું અનુદિન રાસ.”

રાગ : તિલંગ

તાલ : ત્રિતાલ

શ્રી વલ્લભ કરુણા કરકે મોહે કીજે નિજ દાસન કો દાસ ॥ પૂરણ કામ હૈં નામ તિહારો, ઇતની મો મન પૂર હો આસ ॥૧॥ નિહારી કૃપા કટાક્ષ તેં દુર્લભ પાઈયે, સુલભ કરો વ્રજવાસ ॥ તિહારે સેવકજન સંગત વિનુ નિશાદિન મો મન રહત ઉદાસ ॥૨॥ શ્રી વૃન્દાવન ગીરી ગોવર્ધન, શ્રી યમુનાતટ કરું નિવાસ ॥ શ્રી હરિ વદન ચંદ સુ વિમલ યશ, ગાન કરત સુર સદા અકાસ ॥૩॥ કૃપા નિધાન કૃપા કર દિજે, સો સબ લોક મિટે ઉપહાસ ॥ દીજે દિવ્ય દેહ ગોવિંદ કો ઈન દ્રગ નિરખોં, અનુદિન રાસ ॥૪॥

(૧૮) આશ્રયના આ પદ સાથે જ રાસનાં પદોની કેસેટ તથા સીડી “શ્યામ-સજની શરદ રજની” નું અહીં સમાપન થાય છે. આં. પુ. મા. વૈષ્ણવ પરિષદના સર્વે આયોજકોના, કેસેટના આ કાર્યમાં પરિષદને સહયોગ આપનાર, પ. ભ. ભાઈશ્રી હર્ષદભાઈ પોરેયા તથા પ. ભ. ભાઈશ્રી વંશ હરિદાસ ભાઈનાં, કીર્તનકાર શ્રી. જમનાપ્રસાદજી શર્માના વાદ્યવૃંદના કલાકારો - પખાવજવાદક પ્રકાશ જોષી શ્રી. સારંગી વાદક શ્રી. સંદીપ મિશ્રાના, હારમોનિયમ વાદક શ્રી. વિદુર પ્રસાદ ગૌતમના બાંસુરીવાદક શ્રી. ભઘવતિપ્રસાદ ભટ્ટના લેખિકા તથા ઉદ્ધોષિકા શ્રીમતી કલ્પના શાહના, તેમજ પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ રીતે સહાયકરનારના સર્વ વૈષ્ણવોને સાદર ભગવત સ્મરણ.

